

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego „Sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów »Postępy w realizacji strategii leśnej UE ‘Nowa strategia leśna na rzecz lasów i sektora leśno-drzewnego’«”

[COM(2018) 811 final]

(2020/C 47/13)

Sprawozdawca: **Andreas THURNER**

Współsprawozdawca: **Antonello PEZZINI**

Wniosek o konsultację	Komisja Europejska, 18.2.2019
Podstawa prawna	Art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
Decyzja Zgromadzenia Plenarnego	22.1.2019 (w oczekiwaniu na wniosek) \
Sekcja odpowiedzialna	Rolnictwo, Rozwój Wsi i Środowisko Naturalne
Data przyjęcia przez sekcję	1.10.2019
Data przyjęcia na sesji plenarnej	30.10.2019
Sesja plenarna nr	547
Wynik głosowania (za/przeciw/wstrzymało się)	162/0/1

1. Wnioski i zalecenia polityczne

EKES

1.1. Apeluje o zaktualizowaną strategię leśną na okres po 2020 r., jako część Europejskiego Zielonego Ładu. Nowa strategia mogłaby realistycznie sięgać do 2050 r. i zapewniałaby spójną realizację szeroko uznanych zobowiązań politycznych, takich jak Strategiczny plan ONZ na rzecz lasów, cele zrównoważonego rozwoju ONZ i porozumienie paryskie. Znaczenie lasów, leśnictwa i przemysłu związanego z leśnictwem dla osiągnięcia tych celów powinno zostać uznane we wszystkich sektorach i prowadzić do zoptymalizowanej współpracy międzysektorowej.

1.2. EKES podkreśla, że zmiana klimatu stanowi dla planety poważne wyzwanie, mające bezpośrednie, głównie negatywne konsekwencje dla samego sektora leśno-drzewnego. Zarazem sektor leśno-drzewny odznacza się wielkim potencjałem pod względem dostarczania rozwiązań w zakresie łagodzenia zmiany klimatu przez zrównoważoną biogospodarkę o obiegu zamkniętym, pod warunkiem że w porę zostaną wdrożone skuteczne strategie przystosowawcze. Pełny potencjał sekwestracji CO₂ należy dalej rozwijać przez doskonalenie pozyskiwania drewna w zrównoważony sposób, zwiększenie zastępowania surowców kopalnych i pozyskiwanej z nich energii oraz składowanie większej ilości dwutlenku węgla w trwałych produktach drzewnych. Lasy złożone z różnorodnych gatunków przyczyniają się do zwiększenia korzyści klimatycznych w większym stopniu niż monokultury, które mogą mieć negatywny wpływ na długoterminowy zrównoważony rozwój.

1.3. EKES podkreśla znaczenie dalszego rozwoju zharmonizowanych leśnych systemów informacyjnych w celu pogłębienia wiedzy i zwiększenia ilości danych na temat dostępności i statusu zasobów leśnych oraz oferowanych przez nie możliwości dla społeczeństwa w postaci licznych usług, obejmujących odnawialne surowce i energię oraz inne produkty leśne.

1.4. Podkreśla znaczenie wielofunkcyjnej roli lasów i zauważa, że zmiana klimatu stanowi zagrożenie dla usług ekosystemowych. Ze względu na zmianę klimatu przewiduje się zwiększone prawdopodobieństwo wystąpienia takich zjawisk katastrofalnych jak pożary lasu, powódzie, susze i szkody powodowane przez szkodniki takie jak korniki. Solidna kombinacja instrumentów finansowych ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia kontynuacji inwestycji w nowoczesne technologie, a także w środki w zakresie klimatu i środowiska wzmacniające wielofunkcyjną rolę lasów. W odniesieniu do prywatnych gospodarstw leśnych kluczowe znaczenie ma zapewnienie poszanowania praw własności i podejmowania decyzji dotyczących lasów w ramach partnerstwa z właścicielami lasów.

1.5. EKES zaleca określenie obecnego stanu siły roboczej i opracowanie prognoz przyszłego zapotrzebowania na pracę w europejskim sektorze leśno-drzewnym, zwłaszcza pod kątem pracowników pracujących w lasach. Dokładny obraz atrakcyjności sektora i jego wykwalifikowanej siły roboczej jest niezbędny dla dalszego rozwoju leśno-drzewnego łańcucha wartości i zapewnienia żywotności ekosystemów. Godziwe miejsca i warunki pracy są warunkiem przyciągnięcia pracowników do sektora leśno-drzewnego.

1.6. Odnośnie do polityk leśnych UE EKES zachęca, aby dla pełnego wykorzystania dostępnej wiedzy specjalistycznej wyraźnie i *ex ante* zaangażowano w nie Stały Komitet ds. Leśnictwa, grupę dialogu obywatelskiego w dziedzinie gospodarki leśnej i korka oraz grup ekspercką UE ds. przemysłu związanego z leśnictwem i kwestii powiązanych sektorowo.

1.7. EKES podkreśla znaczenie ograniczania wylesiania i degradacji lasów na szczeblu globalnym przez wzmacnianie aktywnej i zrównoważonej gospodarki leśnej na przykład dzięki ogólnoeuropejskiemu porozumieniu, wykorzystywaniu w Europie lokalnie wytwarzanej biomasy i wspieraniu przejścia ku bardziej zrównoważonym wzorcom konsumpcji.

2. Uwagi ogólne

EKES

2.1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji Europejskiej w sprawie postępów w realizacji strategii leśnej UE oraz odnotowuje, że większość działań w ramach wieloletniego planu realizacji (Forest MAP) wdrożono zgodnie z przewidywaniami.

2.2. EKES z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady w sprawie postępów w realizacji strategii leśnej UE oraz zalecenia dotyczące nowych strategicznych ram na rzecz lasów.

2.3. EKES ponownie zwraca uwagę na znaczenie pomocniczości ze strony państw członkowskich odnośnie do polityki leśnej i podkreśla kluczową rolę strategii leśnej UE jako narzędzia koordynacji i spójności różnych polityk mających związek z tym sektorem, wzmacniającego całościowe spojrzenie na zrównoważoną gospodarkę leśną i łańcuch wartości sektora leśno-drzewnego.

2.4. EKES podkreśla, jak istotny jest sektor leśno-drzewny pod względem przejścia od gospodarki opartej na surowcach kopalnych do gospodarki opartej na biomase. Ważna rola sektora leśno-drzewnego w biogospodarce o obiegu zamkniętym zapewni gospodarce europejskiej wspaniałe możliwości osiągnięcia statusu światowego lidera technologicznego w tym sektorze.

2.5. EKES zwraca uwagę na to, że zmiana klimatu jest poważnym wyzwaniem dla ludzkości i naszej planety, które już w dużej mierze dotyka lasów i sektora leśno-drzewnego, np. wpływając na ilość i jakość zasobów drzewnych oraz generując ogromne ilości uszkodzonego drewna. W związku z tym zasadnicze znaczenie mają środki łagodzące i gospodarka leśna oraz ich dostosowanie do zmieniających się warunków klimatycznych. Zdrowe i odporne lasy odgrywają tu decydującą rolę. Aktywne i zrównoważone gospodarowanie lasami, w tym utrzymanie ich bioróżnorodności, ma podstawowe znaczenie dla zagwarantowania ich długoterminowej odporności i żywotności. Dalszy rozwój (np. przez cyfryzację i nowe technologie) pozyskiwania drewna oraz wykorzystanie drewna i produktów drzewnych to kluczowe czynniki dla osiągnięcia celów w dziedzinie klimatu. Pełny potencjał sekwestracji CO₂ należy rozwijać dalej przez zwiększenie zastępowania surowców kopalnych i pozyskiwanej z nich energii oraz składowanie dwutlenku węgla w trwałych produktach drzewnych.

2.6. EKES podkreśla znaczenie badań naukowych i innowacji w znajdowaniu rozwiązań dotyczących bardziej zrównoważonych łańcuchów wartości opartych na biomase drzewnej. Przyspieszy to postępy na drodze do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych pod względem technologii obróbki, a także rozwój nowych innowacyjnych rozwiązań opartych na biomase drzewnej dla rynków. Dalszy rozwój i wykorzystanie rozwiązań cyfrowych i technologicznych ułatwi stosowanie technologii leśnictwa precyzyjnego i przyniesie poprawę w zakresie wspierania zrównoważonej gospodarki leśnej.

2.7. Dostrzega znaczenie wielofunkcyjnej roli lasów i świadczenia przez nie wielu usług ekosystemowych, a także jest świadomy, że zmiana klimatu poważnie zagraża tej roli lasów. W związku z tym wymagane są odpowiednie zasoby w celu zagwarantowania kontynuacji poszczególnych usług ekosystemowych, w tym ochronnej funkcji lasów, a także zrównoważonego zaopatrzenia w drewno dla społeczeństwa, przy jednoczesnym zabezpieczeniu bioróżnorodności i zapewnieniu przystosowania się do zmiany klimatu. Solidna kombinacja instrumentów finansowych (np. EBI, EFIS, WPR, EFS, funduszy krajowych, funduszy prywatnych) zapewni kontynuację inwestycji w nowoczesne technologie, a także w środki w zakresie klimatu i środowiska, wzmacniające wielofunkcyjną rolę lasów. W przyszłych WRF należy rozważyć utworzenie specjalnego funduszu na rzecz środków mających na celu złagodzenie istotnych strat w leśnictwie wynikających ze zmiany klimatu.

2.8. EKES podkreśla ważną rolę aktywnej gospodarki leśnej i przemysłu związanego z leśnictwem dla tworzenia dodatkowych zielonych miejsc pracy oraz wzrostu gospodarczego na obszarach wiejskich i miejskich, w tym w związku z usługami w dziedzinie ekoturystyki, rekreacji i zdrowia.

2.9. EKES podkreśla, że nowe i nowoczesne technologie w sektorze leśnym wymagają wykwalifikowanej siły roboczej i godziwych warunków pracy. Obecnie brak wykwalifikowanych młodych pracowników jest najwyraźniej problemem ogólnoeuropejskim. W związku z tym wyzwaniem należy zatem podjąć odpowiednie środki i przyciągać młodych ludzi do sektora leśno-drzewnego. Przydatnym krokiem byłoby tu określenie obecnego stanu siły roboczej.

2.10. EKES podkreśla potrzebę wspierania wczesnego planowania, współpracy i inwestycji, aby zapobiegać zjawiskom katastrofalnym, takim jak pożary lasu, powódzie, susze i szkody spowodowane przez szkodniki (np. korniki) i choroby, a także by zwalczać te zjawiska.

2.11. EKES zwraca uwagę na znaczenie lasu jako zasobu chroniącego przed erozją, lawinami, spadającymi skałami i powodzią, zwłaszcza na obszarach górskich.

2.12. Zauważa, że lasy, w tym lasy, w których prowadzi się gospodarkę leśną, stanowią naturalne ekosystemy o wysokiej bioróżnorodności. Jednakże w monokulturowych plantacjach przemysłowych, w szczególności gatunków nierodzimych, często brak różnorodności biologicznej, co wiąże się ze zwiększonym ryzykiem klęsk żywiołowych, a w niektórych przypadkach takie plantacje nie przynoszą efektu netto pochłaniania dwutlenku węgla. Zrównoważone leśnictwo musi obejmować zapotrzebowanie na pokrywę leśną obejmującą różne gatunki, zarządzaną w oparciu o model ciągłości pokrywy leśnej. Lasy złożone z różnorodnych gatunków przyczyniają się do zwiększenia korzyści klimatycznych w większym stopniu niż monokultury, które mogą mieć negatywny wpływ na długoterminowy zrównoważony rozwój.

2.13. EKES zachęca do lepszego uwzględniania *ex ante* w politykach leśnych UE wiedzy specjalistycznej Stałego Komitetu ds. Leśnictwa, grupy dialogu obywatelskiego w dziedzinie gospodarki leśnej i korka oraz grupy eksperckiej UE ds. przemysłu związanego z leśnictwem i kwestii powiązanych sektorowo. Zwiększy to zasób wiedzy o leśno-drzewnym łańcuchu wartości, znaczącej przy podejmowaniu decyzji oraz podnoszeniu świadomości i organizacji kampanii informacyjnych, a także ułatwi akceptację i wdrażanie decyzji politycznych.

2.14. Zwraca uwagę, że władze lokalne i regionalne odgrywają istotną rolę we wzmacnianiu zrównoważonego wykorzystania lasów i żywotności sektora leśno-drzewnego oraz mogą uwzględniać te czynniki w zamówieniach publicznych.

2.15. EKES uważa, że odpowiednie środki komunikacyjne i informacyjne dotyczące zrównoważonej gospodarki leśnej są ważne dla uzyskania wsparcia społecznego. Pod tym względem wielki potencjał wykazują lasy miejskie i podmiejskie, gdyż cechują się one silnym powiązaniem między społeczeństwem (rekreacja lokalna) a sektorem leśno-drzewnym.

2.16. Podkreśla wagę wspierania procesu zmierzającego do zawarcia prawnie wiążącej umowy w sprawie lasów, by wzmocnić ramy polityki dotyczącej lasów w regionie ogólnoeuropejskim.

3. Uwagi szczegółowe

3.1. *Lasy odgrywają decydującą rolę w walce ze zmianą klimatu*

3.1.1. Przejście do gospodarki neutralnej dla klimatu to zarówno ogromne wyzwanie, jak i szansa; wymaga ono znacznego ograniczenia emisji ze spalania paliw kopalnych, a także istotnego zwiększenia sekwestracji dwutlenku węgla. Zastąpienie produktów opartych na surowcach kopalnych i paliw kopalnych ma ogromny potencjał, jeśli chodzi o osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r.

3.1.2. Skuteczne pochłanianie CO₂ wymaga ciągłego zwiększania biomasy na etapie wzrostu oraz odpowiednich metod i terminów prowadzenia zbiorów. Długoterminowe składowanie biogenego dwutlenku węgla wymaga udoskonalonego (szerszego, lepszego, dłuższego) wykorzystania produktów drzewnych. Aktywna i zrównoważona gospodarka leśna oraz zasobooszczędne wykorzystanie drewna są kluczowymi elementami prowadzącymi do osiągnięcia celów klimatycznych (co zostało już podkreślone we wcześniejszych opiniach: w sprawie wpływu polityki klimatyczno-energetycznej⁽¹⁾ i w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego i sektora LULUCF⁽²⁾). Staraniom na rzecz udoskonalonego wykorzystania produktów drzewnych mogłoby sprzyjać uznanie szerszego wachlarza „pozyskanych produktów drzewnych” na podstawie rozporządzenia LULUCF⁽³⁾ oraz, w każdym razie, przedłużenie czasu połowicznego rozpadu w przypadku pozyskanych produktów drzewnych poprzez wykorzystanie odpowiednich z punktu widzenia ochrony środowiska technologii konserwacji drewna.

⁽¹⁾ Opinia rozpoznawcza EKES-u w sprawie wpływu polityki klimatyczno-energetycznej na sektory rolnictwa i leśnictwa (Dz.U. C 291 z 4.9.2015, s. 1).

⁽²⁾ Opinia EKES-u „Wspólny wysiłek redukcyjny do roku 2030 oraz użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF)” (Dz.U. C 75 z 10.3.2017, s. 103).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

3.1.3. 1 m^3 drewna wychwytuje około jednej tony CO_2 ⁽⁴⁾. Biomasa w fazie wzrostu ma udokumentowaną zdolność do absorpcji CO_2 . Z tego względu aktywna gospodarka leśna zgodna z praktykami zrównoważonej gospodarki leśnej⁽⁵⁾ i ciągła regeneracja drzewostanów mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia maksymalnego zrównoważonego przyrostu sprzyjającego dostępności biomasy.

3.2. *Wielofunkcyjne lasy i usługi ekosystemowe wymagają odpowiedniego wynagrodzenia*

3.2.1. Oprócz drewna i produktów niedrzewnych (np. korek, grzyby, jagody) lasy zapewniają szereg usług ekosystemowych, od których zależne są społeczności wiejskie, podmiejskie i miejskie (np. woda, powietrze, przestrzeń rekreacyjna, usługi zdrowotne). Zmiany warunków wynikające ze zmiany klimatu zwiększają presję na lasy i ryzyko wystąpienia zagrożeń naturalnych. W związku z tym odpowiednie środki na rzecz ochrony klimatu oraz wysiłki zmierzające do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej muszą wzmacniać odporność i wielofunkcyjną rolę lasów.

3.2.2. Mimo trudnej sytuacji rynkowej spowodowanej katastrofami, których oddziaływanie pogłębiła zmiana klimatu (np. korniki, wiatrołomy, pożary lasu, powódzie i susze), niezwykle ważne jest zapewnienie ciągłości usług ekosystemowych w celu utrzymania tej wielofunkcyjnej roli lasów. W związku z tym kluczowe jest, aby odpowiednie otoczenie rynkowe wspierało podaż drewna i biomasy drzewnej dla przemysłu związanego z leśnictwem.

3.2.3. Warto również zastanowić się nad utowarowieniem kompensacji emisji dwutlenku węgla poprzez dobrowolne rynki uprawnień do emisji dwutlenku węgla⁽⁶⁾. Np. realizowany w ramach programu Life projekt pilotażowy CARBOMARK⁽⁷⁾ poświęcony jest rozwijaniu dobrowolnych lokalnych rynków emisji z myślą o łagodzeniu zmiany klimatu. Celem jest promowanie lokalnego rynku dobrowolnego handlu jednostkami emisji jako środka wzmacniającego strategię UE na rzecz walki ze zmianą klimatu:

- łagodzenie wpływu gazów cieplarnianych przez propagowanie wychwytywania dwutlenku węgla,
- generowanie dochodu dla obszarów o niekorzystnych warunkach gospodarowania przez oszacowanie wartości usług wychwytywania dwutlenku węgla zapewnianej przez ekosystem leśny,
- promowanie przyjmowania strategii kompensacji przez organy administracji lokalnej,
- zapewnienie większej rozliczalności małych i średnich przedsiębiorstw i zachęcanie ich w ten sposób do łagodzenia własnego wpływu na środowisko.

Ważne jest jednak zapewnienie, aby mechanizm rekompensaty był proporcjonalny w obu wymiarach i nie utrudniał zrównoważonego pozyskiwania drewna i zrównoważonej gospodarki tym zasobem.

3.3. *Zrównoważona biogospodarka o obiegu zamkniętym zapewnia możliwości gospodarcze dla sektora leśnictwa oraz znaczący potencjał łagodzenia zmiany klimatu (jak wskazano już we wcześniejszej opinii⁽⁸⁾)*

3.3.1. Zrównoważona biogospodarka przyczynia się do łagodzenia zmiany klimatu przez kilka mechanizmów: sekwestrację dwutlenku węgla z atmosfery w biomacie w procesie fotosyntezy, przechowywanie węgla w bioproduktach oraz zastępowanie surowców, materiałów i produktów opartych na surowcach kopalnych oraz paliw kopalnych biosurowcami, biomateriałami, bioproduktami i biopaliwami.

3.3.2. Dwutlenek węgla może być składowany w produktach drzewnych przez długi czas, dzięki czemu nie gromadzi się on w atmosferze. Trwałe produkty drzewne, takie jak drewno do budynków drewnianych i wysokiej jakości meble należą do najbardziej wydajnych sposobów składowania dwutlenku węgla. Ponowne użycie i recykling bioproduktów o krótszym cyklu życia zagwarantuje jego dalsze składowanie. Wszystkie te produkty, w tym zaawansowane biopaliwa, wyroby włókiennicze i chemikalia przyjazne dla środowiska odznaczają się wielkim potencjałem zastępowania surowców kopalnych i produktów opartych na surowcach kopalnych, które są głównymi przyczynami zmiany klimatu. Co więcej, po zakończeniu eksploatacji bioproduktów można wykorzystać do wytworzenia nowych bioproduktów lub jako źródło bioenergii i zastąpić nimi kopalne źródła energii. Istnieją również oczywiście argumenty przemawiające za strumieniami bocznymi towarzyszącymi łańcuchowi wartości.

3.3.3. Ułatwianie tworzenia dobrze funkcjonujących biologicznych, opartych na drewnie łańcuchów wartości przez współpracę międzysektorową może odgrywać kluczową rolę pod względem rozwijania nowych ekosystemów biznesowych i możliwości dla sektora. Pod tym względem ważne jest priorytetowe traktowanie badań naukowych, innowacji i rozpowszechniania innowacji, a także edukacji, szkoleń i rozwoju umiejętności, aby wspierać te oparte na drewnie łańcuchy wartości i ogólnie biogospodarkę o obiegu zamkniętym.

⁽⁴⁾ Źródło: BFW-Praxisinformation Nr 28 (2012, s. 4).

⁽⁵⁾ Rezolucja H1 General Guidelines for the Sustainable Management of Forests in Europe [Ogólne wytyczne dotyczące zrównoważonej gospodarki leśnej w Europie].

⁽⁶⁾ Voluntary Carbon Market Insights: 2018 Outlook and First-Quarter Trends [Przemyslenia dotyczące dobrowolnego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla: perspektywy na 2018 r. i tendencje w pierwszym kwartale].

⁽⁷⁾ CARBOMARK - Improvement of policies toward local voluntary carbon markets for climate change mitigation [Ulepszenie strategii na rzecz lokalnych dobrowolnych rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla w celu łagodzenia zmiany klimatu].

⁽⁸⁾ Opinia EKES-u „Biogospodarka – wkład w osiągnięcie unijnych celów klimatycznych i energetycznych oraz celów zrównoważonego rozwoju ONZ” (Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 45).

3.4. Wzmocnienie zrównoważonej gospodarki leśnej i powstrzymanie globalnego wylesiania muszą pozostać wyraźnymi celami strategii leśnej UE

3.4.1. Zrównoważona gospodarka leśna należy do kompetencji państw członkowskich UE, a jej wspólnie uzgodniona definicja jest włączona do przepisów szczebla krajowego i niższego niż krajowy, wdrażanych w całej UE. Zrównoważone praktyki w zakresie leśnictwa opierają się na systemach zarządzania lasami na szczeblu krajowym. Jednym ze sposobów udowodnienia zrównoważoności mogą być dobrowolne narzędzia rynkowe, takie jak certyfikacja.

3.4.2. Ograniczenie wylesiania i degradacji lasów na świecie dzięki wzmocnieniu aktywnej i zrównoważonej gospodarki leśnej poprzez porozumienie ogólnoeuropejskie, wystarczająco solidne rozdziały dotyczące zrównoważonego rozwoju w umowach handlowych, wykorzystywanie lokalnie wytwarzanej biomasy w Europie oraz wspieranie przechodzenia na bardziej zrównoważone modele konsumpcji mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju. Ponadto konieczne są wspólne wysiłki na rzecz wspierania działań związanych z zalesianiem na całym świecie.

3.4.3. W związku z tym EKES z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie intensyfikacji działań UE na rzecz ochrony i odtworzenia lasów na świecie ⁽⁹⁾.

4. Kontekst opinii

4.1. W dniu 7 grudnia 2018 r. Komisja Europejska opublikowała sprawozdanie z oceny śródkresowej ⁽¹⁰⁾ dotyczące postępów w realizacji strategii leśnej UE („sprawozdanie”). Sprawozdanie zawiera informacje o postępach w realizacji działań dotyczących ośmiu obszarów priorytetowych określonych w strategii leśnej UE ⁽¹¹⁾:

- 1) Ochrona naszych społeczności wiejskich i miejskich
- 2) Wspieranie konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju przemysłu związanego z leśnictwem w UE, bioenergii oraz zielonej gospodarki w szerszym zakresie
- 3) Lasy i zmiana klimatu
- 4) Ochrona lasów i wzmocnianie usług ekosystemowych
- 5) Jakie lasy posiadamy i w jaki sposób się one zmieniają?
- 6) Nowe i innowacyjne leśnictwo oraz produkty o wartości dodanej
- 7) Wspólne działania na rzecz spójnego zarządzania naszymi lasami i ich lepszemu zrozumieniu
- 8) Lasy z perspektywy globalnej.

4.2. W wieloletnim planie realizacji ⁽¹²⁾ (Forest MAP) wyszczególniono priorytety KE do 2017 r. W sprawozdaniu dąży się również do wniesienia wkładu w określenie priorytetów na pozostały okres 2018–2020.

4.3. W sprawozdaniu stwierdzono, że zasadniczo realizacja strategii leśnej UE odbywa się planowo. Elementy pozostające do realizacji są właśnie realizowane lub zostaną zrealizowane do 2020 r. W sprawozdaniu jednak nie wykroczone poza 2020 r.

4.4. W dniu 15 kwietnia 2019 r. Rada przyjęła konkluzje ⁽¹³⁾ w sprawie postępów w realizacji strategii leśnej UE i wezwała Komisję do „rozpoczęcia refleksji nad możliwościami przyjęcia nowej strategii leśnej UE na okres po 2020 r.”. Logicznie rzecz biorąc, takie ramy strategiczne powinny obejmować lasy i sektor leśno-drzewny jako całość.

4.5. Europejski Komitet Regionów przyjął opinię ⁽¹⁴⁾ w sprawie realizacji strategii leśnej UE na sesji plenarnej w kwietniu 2019 r.

Bruksela, dnia 30 października 2019 r.

Luca JAHIER
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

⁽⁹⁾ COM(2019) 352 final.

⁽¹⁰⁾ EU forest strategy on track to achieve its 2020 aims [Strategia leśna UE na drodze do osiągnięcia swoich celów na 2020 r.].

⁽¹¹⁾ COM(2013) 659 final.

⁽¹²⁾ SWD(2015) 164 final.

⁽¹³⁾ Council Conclusions on the progress on the implementation of the EU Forest Strategy and on a new strategic framework for forests [Konkluzje Rady w sprawie postępów w realizacji strategii leśnej UE oraz w sprawie nowych ram strategicznych dotyczących lasów].

⁽¹⁴⁾ Opinia KR-u: „Realizacja strategii leśnej UE”.